

РЕШЕНИЕ

№ 245

гр. Варна, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тони Кръстев

при участието на секретаря Мая Т. И.а
като разгледа докладваното от Тони Кръстев Търговско дело № 20223100900579 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е първоинстанционно, по реда на глава XXXII от ГПК.

Предявен е иск от И. К. гражданин на Украйна, роден на 17.09.1961г. в гр. И.о-Франкивск, Украйна, срещу „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, гр. София, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в размер на 36 000 (тридесет и шест хиляди) лева, представляваща обезщетение за допълнително претърпяни неимуществени вреди (ексцес) в резултат на ПТП, настъпило на 11.08.2018 г. на главен път 1-9 на 142 км. посока Бургас виновно причинено от водача на автомобил Ситроен С5 с рег. № *****, застрахован по риска "Гражданска отговорност" на автомобилистите при „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, на основание чл. 432 от КЗ. Претендират се и сторените в процеса разноски.

Твърди се в исковата молба и в допълнителната искова молба, че на 11.08.2018г. около 11,35 часа на главен път 1-9 на 142 км посока Бургас настъпило ПТП между автомобил Ситроен С5 с рег. № ***** и лек автомобил Рено с рег. № *****. Причина за ПТП била загуба на управление от страна на водача на лекия автомобил Ситроен С5 Г. Б., в резултат на което автомобилът му се блъснал челно в управлявания от ищеца И. К. лек автомобил Рено Сценик. В резултат на сблъсъка, ищецът получил травматични увреждания на главата с разкъсно-контузна рана, фрактура на двете кости на дясна предмишница, многофрагментна фрактура на лява бедрена кост с дислокация на фрагментите; слабоконсолидираща фрактура на лява бедрена кост в средната трета част, консолидирана фрактура на дясна радиална кост на типично място.

Отговорността на водача на л.а. Ситроен С5 била покрита от ответното дружество по силата на застраховка гражданска отговорност. Между ищеца и ответното дружество било подписано споразумение от 08.10.2019г., съгласно което застрахователят изплатил на И. К. сумата в размер на 42 000 (четиридесет и две хиляди) лева, представляваща обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди.

Твърди се, че в началото на месец октомври 2019 г. са настъпили усложнения в състоянието на ищеца, изразяващи се в силна болка и силно затруднено движение на левия крак. Поради настъпилото усложнение ищецът бил приет в Център по травматология и

ортопедия гр. Чернівци, където била извършена оперативна намеса, подробно описана в исковата молба. Вследствие на настъпилото усложнение, ищецът получил силно влошаване на здравето, довело до инвалидност, респ. невъзможност да работи и да получава нормални доходи. Твърди се, че настъпилият в състоянието на ищеца ексцес не е могъл да бъде предвиден и съобразен при определянето на обезщетението, прието в споразумението от 08.10.2019 г. Твърди се, че влошаването на здравословното състояние на И. К. се намира в пряка причинно-следствена връзка с телесните увреждания от претърпяното ПТП, поради което се претендира репарирание на претърпяните неимуществени вреди в условията на ексцес.

Ищецът отправил писмена застрахователна претенция до ответника да му заплати обезщетение в размер на 55 000 (петдесет и пет хиляди) лева за допълнително претърпяните от него неимуществени вреди в резултат на процесното ПТП. Застрахователната компания определила обезщетение в размер на 19 000 (деветнадесет хиляди) лева, което било изцяло изплатено. Това обезщетение според ищеца е крайно недостатъчно за обезвреда на претърпените от него вреди вследствие на ексцеса.

По възражението за липса на вина на водача на л.а. Ситроен С5 се поддържа, че смъртта му не е пречка за установяване на противоправността на деянието и вината на извършителя на деликта. Изтъква се наличието на признание на ответника, който предоставил обезщетение за претърпените вреди на другите участници в ПТП – И. К., С. К., Л. К., Н. К. и И. К., в т.ч. платено на ищеца И. К. обезщетение за ексцес, в размер на 19 000 лева. Поддържа противоправност на деянието и виновно поведение на водача на л.а. Ситроен С5, тъй като в момента, в който съзнателно е ръководел действията си, Б. се е движел с над разрешената скорост за този пътен участък, която е 90 км/ч. Посочва се, че причинителят на ПТП е имал стар инфаркт на миокарда, следвало е да съобразява действията си с това обстоятелство, не е следвало да шофира дълго време и с над разрешената скорост, от което се извежда, че при всички случаи има вина от страна на причинителя. Оспорва се възражението за съпричиняване като се твърди, че ищецът е пътувал с предпазен колан и че с нито едно свое действие не е нарушил разпоредбата на чл. 137а ЗДвП или друга законова разпоредба.

В сроковете по чл. 367, ал. 1 и 373 от ГПК ответникът „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД е подал писмен отговор и допълнителен отговор, с които оспорва предявения иск като недопустим, евентуално като неоснователен. По основателността на иска прави следните възражения и оспорвания:

Оспорва вината на застрахования водач на л.а. Ситроен С5 с рег.№ ***** Г. Т. Б. като елемент от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД. Позовава се на установеното в образуваната пр.пр. № 7600/2018 г. по описа на РП - Варна, вр. ДП № 3206/2018г, по описа на 04 РУ - Варна, че причината за настъпване на пътно-транспортното произшествие се дължи на остър миокарден инфаркт по време на управление на л.а. „Ситроен С5“, довел до силна болка в сърдечната област, вкл. падане на кръвно налягане и загуба на съзнание в момента на управление на автомобила. Според разследващия орган това внезапно настъпило болестно състояние се явява случайно деяние по см. на чл.15 от НК, доколкото в случая не съществуват никакви общоизвестни или установени правила, които да не са били спазени и съответно да са повлияли на внезапното влошаване на здравословното състояние на Г. Б.. Направен е извод, че е налице основание за прекратяване на наказателното производство за извършено престъпление по чл. 343 ал. 1 „в“, вр. чл.342 ал.1 от НК, на основание чл. 24 ал.1 т.1 от НПК, тъй като деянието не съставлява престъпление.

Твърди, че с поведението си деецът не е допуснал нарушение на правилата за движение по пътищата, което да се явява в пряка причинно-следствена връзка с настъпилия вредоносен резултат и едновременно с това са налице условия, поставящи дееца в невъзможност да изпълни задълженията си като участник в движението и да предотврати

настъпването на вредните последици.

Оспорва твърденията на ищеца, касаещи физическото му състояние, както по отношение вида, времетраенето и характера на вредите, така и по отношение на причинно-следствената връзка между увреждащото действие от страна на застрахования водач и посочените в исковата молба вреди. Твърди, че изплатеното вече обезщетение на г-н К. се явява недължимо платено.

Оспорва твърденията на ищеца относно необходимостта от последващо лечение и настъпило инвалидизиране, както и изложеното в представената медицинска документация от Украйна. Оспорва състоянието на експес, т.е. наличието на причинна връзка между пътно-транспортното произшествие и последвалото обективно влошаване на състоянието на пострадалия, различно от това, за което е присъдено първоначално обезщетение. Позицията се на съдебна практика на ВКС. Твърди, че още към датата на подписване на споразумението ищецът е изпитвал описаната в исковата молба симптоматика, поради което счита, че не са налице данни, че здравословното му състояние и неговото развитие се отклонява съществено от прогнозата за последващия ход заболяването, преди и след подписване на гореописаното споразумение.

Евентуално, оспорва предявения иск по размер, като счита, че вече изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 19 000 лв. е достатъчно, за да компенсира претърпените неимуществени вреди, а търсеното обезщетение е прекомерно завишено, не отговаря на икономическата конюнктура, на реалната вреда и на обществен критерий за справедливост.

Евентуално, прави възражение за съпричиняване от страна на ищеца, тъй като същият е пътувал без поставен обезопасителен колан. Счита, че травмите не биха могли да бъдат получени при надлежно поставен предпазен колан. Твърди, че ищецът е нарушил разпоредбата на чл.137а ЗДвП.

Оспорва претенцията за изплащане на лихва, считано от датата на възникване на ПТП, като неоснователна. Прави възражение за погасяването ѝ по давност. Прави искане за отхвърляне на исковете и присъждане на разноски.

В съдебно заседание и представена писмена защита ищецът чрез процесуалния си представител поддържа основателност и доказаност на исковете в предявените размери като сочи, че претендираното обезщетение за неимуществени вреди се явява адекватно на претърпените болки и страдания. Моли за уважаване на исковете.

Процесуалният представител на ответното дружество в пледоарията си по същество поддържа неоснователност на предявения иск. Счита, че претенцията за присъждане на за неимуществени вреди е завишена.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните намира за установено от фактическа страна следното:

По възражението за недопустимост на предявения иск съдът се е произнесъл с Определение № 100/17.01.2023 г.

За безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване са обявени следните факти: настъпило на 11.08.2018г. около 11,35 часа на главен път 1-9 на 142 км посока Бургас ПТП между автомобил Ситроен С5 с рег. № *****, управляван от Г. Т. Б., и лек автомобил Рено с рег. № *****, управляван от ищеца И. К.; наличие на валидно застрахователно правоотношение между ответника и водача на МПС „Ситроен“, с ДКН ***** по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на настъпване на ПТП; подписано на 08.10.2019 г. споразумение между ищеца и ответното дружество, съгласно което застрахователят изплатил на И. К. сума в размер на 42 000 лева обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди; отправена на 31.05.2022 г. застрахователна претенция до ответника за заплащане на обезщетение в размер на 55 000 лева за

допълнително претърпяни от ищеца неимуществени вреди, по която ответникът е изплатил на ищеца на 27.07.2022 г. обезщетение в размер на 19 000 (деветнадесет хиляди) лева.

Към доказателствения материал е приобщен заверен препис от ДП № 3206/2018 г. по описа на Четвърто РУ ОДМВР – Варна.

С постановление от Окръжна прокуратура Варна от 08.02.2021 г. е прекратено наказателното производство по ДП № 3206/2018 г. по описа на Четвърто РУ ОДМВР – Варна водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 343, ал. 4, вр. чл. 342, ал. 1 от НК. Наказателното производство е било образувано за това, че водачът на МПС – л.а. „Ситроен С5" с рег. № *****, нарушил правилата за движение и по непредпазливост причинил смъртта на Г. Т. Б. и телесни повреди на С. К., И. К., Л. К. и Н. К. – престъпление по чл.343 ал. 4, вр. чл.342 ал.1 от НК.

По делото са представени медицински документи в превод от украински език за консултативен преглед от специалист ортопед на 16.10.2019 г. с диагноза „ Синтезирана несрасната раздробена фрактура с/3 на лявата бедрена кост, фрактура на дисталния винт, образувана фалшива става от хипертрофичен тип". Представени са и медицински документи във връзка с болнично лечение, по време на което е проведена оперативна интервенция за смяна на използваната при първоначалната операция остеосинтеза – плака с винтове с интрамедуларен антиротационен пирон поради несрастване на костните фрагменти и счупване в областта на дисталния винт на плаката. Пациентът е приет за лечение на 11.11.2019 г., като операцията е проведена на 12.11.2019 г.

От т. 1.1. на представеното извънсъдебно споразумение от 08.10.2019 г. се установява, че предмет на обезщетение са болките и страданията на водача И. М.ич К., р. 17.09.1961 г., включващи следните травматични увреждания: контузия на главата с разкъсно-контузна рана; фрактура на двете кости на дясна предмишница; многофрагментна фрактура на лява бедрена кост с дислокация на фрагментите; извършена операция, при която е направено открито намесване с вътрешна фиксация на фрактурата на ляво бедро и на дясна гривнена става с остеосинтезен материал. Пълна диагноза след 22.08.2019г.: (основно заболяване, съпътстващи заболявания и усложнения): Слабо консолидираща фрактура на лява бедрена кост в средната трета част. Състояние след МОС. Консолидирана фрактура на дясна радиална кост на типично място. Препоръки: Ходене с патерици без натоварване на левия долен крайник.

С цел установяване механизма на настъпване на процесното ПТП, както и вида и интензитета на претърпените от ищцата болки и страдания са поискани и допуснати експертни заключения на вещи лица и гласни доказателствени средства.

От заключението на вещите лица по допуснатата комплексна съдебна автотехническа и медицинска експертиза, неоспорено от страните и ценено от съда като обективно, компетентно и изчерпателно, се установява, че при настъпване на процесното ПТП от 11.08.2018г., лекият автомобил „Рено Сценик" с рег.№ *****, управляван от И. К. (ищец в настоящото производство), който се е движел в дясна единична пътна лента със скорост преди настъпване на опасната ситуация от около 80 км/ч, е бил блъснат челно с превес в лявата част от навлезлия в лентата за насрещно движение л.а. „Ситроен С5", с рег. № *****, управляван от Г. Б. (починал). Вертикална пътна маркировка няма описана и заснета. Скоростта на движение на лекия автомобил „Ситроен С5", управляван от Г. Б., към началото на пътната ситуация е била около 96 км/ч, равна на критичната за пътния участък, а тази на лек автомобил „Рено Меган", управляван от ищеца И. К., непосредствено преди настъпване на удара е била около 38 км/ч. Разрешената максимална скорост на движение в пътния участък е била 90 км/ч. Основна причина за настъпилото ПТП според експертизата е било поведението на водача на л.а.„Ситроен", застигнал със значителна скорост предно разположени автомобили, при изпълнявания десен завой, които фактори, взети заедно с установените остри възникнали увреждания в сърдечния мускул на водача Б., са допринесли

за навлизане в насрещната пътна лента и последвалия челен удар. По време на извършената съдебномедицинска аутопсия на Г. Б. са установени болестни изменения в сърдечносъдовата система в напреднала степен на развитие, вкл. стар миокарден инфаркт и др. В съдебно заседание вещото лице д-р С. пояснява, че се касае за първи етап при възникване на миокарден инфаркт. За да се оформи миокарден инфаркт са необходими 2-3 денонощия след този първоначален етап. За точния момент на възникването експертизата не може да бъде категорична, защото става дума за минути или дори секунди. В този смисъл реално остро възникналите промени в сърдечно-съдовата система, вкл. и хроничните такива, според експертизата могат да доведат до изпадане в безпомощно състояние, което да допринесе допълнително за възникване на процесното ПТП. Тези състояния са придружени от силна болка в сърдечната област, нарушения на кръвообращението, вкл. мозъчното оросяване, и могат да доведат до стеснение или пълно потискане на съзнанието, което да е причина за загуба на контрол над управлението на автомобила. Предвид данните от медицинската документация при приемането на пострадалия И. К. (ищеца) в Спешно отделение при МБАЛ „Св. Анна - Варна“, вида и степента на получените в резултат на ПТП травматични увреждания, които биха могли да се получат от водача на лекия автомобил „Рено Меган“ както при поставен, така и при непоставен обезопасителен колан, и като съобразяват сериозните деформации в предна лява част, с отместване на детайли към вътрешната част на купето за превоз на пътници и по специално към мястото на водача, експертите достигат до извода, че поставен обезопасителен колан не може да предотврати настъпването на уврежданията. Според експертизата, незарастването на костните фрагменти на фрактурата на лявата бедрена кост на ищеца – т.нар. псевдоартроза (фалшива става) е усложнение възникващо след многофрагментни счупвания на дълги кости на крайниците в резултат на нарушения в кръвоснабдяването на костните фрагменти, възпалителни изменения – остеомиелит, остеопоротични или хипертрофични промени на костта и др. Счупването на лявата бедрена кост е получено при пътнотранспортното произшествие на 11.08.2018 г., като усложненията на фрактурата, възникнали на по-късен етап са във връзка с първоначалното травматично увреждане. Оперативното лечение непосредствено след получаване на фрактурата на лявата бедрена кост е било необходимо и адекватно проведено, като в по-късен етап не е довело до задоволителен резултат. Наложило се е провеждане на повторна оперативна интервенция, която е с насоченост към преодоляване на последствията от усложненията на оздравителния процес на фрактурата на бедрената кост. При разпита в съдебно заседание вещото лице заявява, че няма съмнение в проведената втора интервенция, тъй като установените при прегледа на пациента следоперативни белези напълно съответстват на описаното в медицинската документация. Към настоящия момент движенията на крайника не са възстановени напълно, като не е възможно да се даде точна прогноза за пълното или частично възстановяване на функцията на крайника. При проведено правилно оперативно лечение, рехабилитация и двигателен режим може да се достигне до срастване на костните фрагменти и благоприятен изход от травмата. Поставянето на интрамедуларен пирон е свързано с болки в областта на крайника, възстановителен период след проведената операция в рамките на около 30-40 дни. Към момента на проведения преглед двигателната функция на крайника е частично възстановена. Първият медицински документ представен по делото, установяващ несрастване на костните фрагменти с псевдоартроза и счупване в областта на винта на поставената метална плака е от 16.10.2019 г. Несрастването на костните фрагменти е било налице и преди тази дата, като се е превърнало в усложнение около след времето, което обичайно е необходимо за зарастване на фрактурата – около 3-4 месеца след получаването ѝ. Функцията на левия долен крайник е нарушена без да е отнета напълно, движенията на левият горен крайник са възстановени и в този смисъл управлението на автомобил не е извън възможностите на пострадалия. Подходящ за управление от пострадалия е автомобил с автоматична скоростна кутия.

От показанията на свидетеля М. Д., роднина на ищеца и очевидец на катастрофата,

които съдът цени като обективни и безпротиворечиви, се установява, че на 11.08.2018 г. Д. е пътувал след автомобила, управляван от ищеца К.. В района на процесното ПТП пътното платно е било с три ленти – една в посоката на движение на свидетеля, респ. ищеца, и две в насрещната посока. Непосредствено преди катастрофата в лентите за насрещно движение са се намирали две коли. Свидетелят видял, че ги настига трета кола отзад, която се е движела с много висока скорост. Тази трета кола започнала да настига другите две коли и тъй като нямало къде да отиде и за да избегне удара с тях, се насочила срещу колата, управлявана от ищеца. И. К. завил към бордюра и се получил удар в лявата страна на колата. При удара задната част на колата се качила върху бордюра. Според свидетеля водачът на Ситроен-а не се е справил с управлението и не е могъл да овладее колата, тъй като се е движел с много висока скорост и не намалил скоростта. Непосредствено след удара водачът на „Ситроен“-а е бил в съзнание, казал нещо на български език и заплакал. Свидетелят е категоричен, че водачът И. К. е бил с колан, защото лично е изваждал пострадалите от автомобила, не е могъл да откопчае коланите на предните седалки и ги е рязал с нож.

От показанията на свидетелката С. В. К., съпруга на ищеца И. К., които съдът цени като обективни и безпротиворечиви и при съобразяване разпоредбата на чл. 172 от ГПК, се установява, че приближаващият се срещу тях „Ситроен“ се е движел с много висока скорост, настигнал е колата, която е била пред него, и е навлязъл в насрещното движение. Според свидетелката, имплантацията на И. не била успешна, раната не зараснала и се получила фалшива става. Затова се обърнали към шведско-украинска клиника и сложили нова става. Ищецът бил в болница 2 седмици от октомври 2019 г. в гр. Чернивци. След като се прибрал от болницата ищецът ходел с патерици, имал болки и взимал обезболяващи. От лекарствата се увредила стомашната жлеза, претърпял операция и му извадили жлъчката. Дълго време след това имал болки и сега също имал болки. Сега му било трудно да се качва по стълби и да ползва тоалетна, защото не можел да седне, не можел да шофира, движел се с бастун. Много му било тежко от това и се измъчвал, защото постоянно трябвало да моли, някой да му помага за всичко. В момента не работел, една година бил в болнични, а сега бил със социална пенсия, която била много ниска и това се отразило на стандарта на живот на цялото семейство.

От показанията на свидетеля И. И.ч К., син на ищеца И. К. и страна по дело с ответника „ДЗИ-Общо Застраховане“ ЕАД, които съдът цени като обективни и безпротиворечиви и при съобразяване разпоредбата на чл. 172 от ГПК, се установява, че след операцията за смяна на имплант през октомври месец 2019 г. ищецът се е чувствал много зле, не е можел да върви, придвижвал се с патерици, изпитвал болки, не можел да шофира. Било му тежко и се притеснявал да моли децата си за помощ. В момента не работел, получавал много малка социална пенсия. Преди печелел добре, а сега не и това се отразявало на психиката му. Станал по-емоционален, по-нервен. След операцията в България се прибрал в Украйна и останал там.

От правна страна:

Отговорността на застрахователя по прекия иск с правно основание чл. 432 от ГПК е функционално обусловена от отговорността на застрахования по задължителната застраховка „гражданска отговорност“ водач на моторно превозно средство. Отговорността на водача е за непозволено увреждане и фактическият ѝ състав включва действие или бездействие, което е противоправно, извършено е виновно и в резултат от което са настъпили вреди.

Предвид постановеното прекратяване на наказателното производство – ДП № 3206/2018 г. по описа на Четвърто РУ ОДМВР – Варна, противоправността на деянието и вината на водача на л.а. „Ситроен С5“ Г. Т. Б. не са установени в наказателния процес, поради което разпоредбата на чл. 300 от ГПК, не намира приложение. Подписаното извънсъдебно споразумение между ищеца и ответното застрахователно дружество не е

пречка за предявяване на възражения от страна на ответника относно противоправността на деянието и виновността на дееца, тъй като същите са елемент от фактическия състав на деликтната отговорност и не могат да бъдат предмет на договор между застрахователя и пострадалото лице. Ето защо, обстоятелствата дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца подлежат на установяване в настоящото производство с оглед своевременно въведените от ответното дружество възражения.

От всички събрани по делото доказателства – писмени, гласни и специални знания на вещи лица, се установява по несъмнен начин противоправно поведение на водача на л.а. „Ситроен С5“ с рег. № ***** Г. Т. Б., който е нарушил правилата за движение като не се е съобразил с пътната маркировка и е пресякъл "Единична непрекъсната линия" - М1, навлязъл е в най-лявата лента на платното за движение състоящо се от три пътни ленти, не е контролирал непрекъснато управляваното от него пътно превозно средство, не е съобразил скоростта на движение с пътните условия – критичната скорост за преминаване на завоя, и е превишил максимално разрешената за съответния пътен участък скорост от 90 км/ч – чл. 6, т. 1, чл. 16, ал. 1, т. 2, чл. 20, ал. 1 и 2, чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Действията на Б. са довели до челен сблъсък с движещия се насреща лек автомобил „Рено“ с рег. № *****, управляван от ищеца И. К., в резултат на което са били увредени водачът и пътуващите в автомобила и са били причинени материални щети.

Съгласно чл. 45, ал. 2 от ЗЗД, във всички случаи на непозволено увреждане, вината се предполага до доказване на противното. Следователно, ответникът носи тежестта да обори законовата презумпция за виновност на делинквента. Вината на дееца се изключва единствено в хипотезата на случайно събитие – когато деецът не е бил длъжен или не е могъл да предвиди настъпването на вредоносните последици. Ответникът поддържа възражението, че противоправното поведение на дееца е резултат от внезапно настъпило болестно състояние – остър миокарден инфаркт по време на управление на л.а. „Ситроен С5“, довел до силна болка в сърдечната област, вкл. падане на кръвно налягане и загуба на съзнание в момента на управление на автомобила. Цитира се постановление на зам. окр. прокурор при ОП - Варна от 08.02.2021 г. за прекратяване на досъдебното производство, според което се касае за случайно деяние по см. на чл.15 от НК, доколкото в случая не съществуват никакви общоизвестни или установени правила, които да не са били спазени и съответно да са повлияли на внезапното влошаване на здравословното състояние на Г. Б.. Както беше посочено по-горе, прокурорското постановление за прекратяване на наказателното производство срещу извършителя на деянието не е от категорията актове, обхванати от хипотезата на чл. 300 от ГПК, поради което същото не е задължително за настоящия съд, който следва да изгради вътрешното си убеждение върху установените в производството по делото факти.

От значение в тази насока е преди всичко заключението на вещите лица по приетата по делото комплексна съдебна автотехническа и медицинска експертиза. Съдът намира, че дадените от вещите лица отговори на поставените за изясняване на спорния факт въпроси не водят до еднозначен и категоричен извод, че единствена причина за противоправното навлизане на л.а. „Ситроен“ в лентата за насрещно движение, е внезапно настъпило болестно състояние на водача Б.. Експертизата сочи, че поведението на водача при изпълнявания десен завой, в т.ч. движение с превишена и несъобразена скорост, заедно с установените остри възникнали увреждания в сърдечния мускул, сумарно са допринесли за навлизане в насрещната пътна лента и реализиране на ПТП. Не е установен точния момент на възникването на остро възникналите промени в сърдечно-съдовата система, които могат да доведат до изпадане в безпомощно състояние. Установено е, че тези състояния са придружени от силна болка в сърдечната област, нарушения на кръвообращението, вкл. мозъчното оросяване, и могат да доведат до стеснение или пълно потискане на съзнанието, което да е причина за загуба на контрол над управлението на автомобила, но това не дава отговор на въпроса за причината, поради която водачът Б. се е движел с превишена и

несъобразена скорост по нагорнище и в завой, с което е създал предпоставки да застигне движещите се пред него в двете пътни ленти автомобили, след което да навлезе в лентата за насрещното движение. Действително, загубата на контрола върху автомобила може да е в резултат на остро настъпилото начало на инфаркт на миокарда, но не се установява движението с превишена и несъобразена – около или малко над критичната за завоя – скорост, съотв. 96 и 95 км/ч, преди навлизане в лентата за насрещно движение да са единствено по причина, за която Б. не отговаря. Наред с това посредством навлизането в лентата за насрещно движение Б. е предотвратил удар с застигнатите от него автомобили, което не изключва волево поведение поради извършена погрешна преценка на пътната обстановка преди настъпване на острото болестно състояние.

Показанията на свидетелите, също сочат много висока скорост на „Ситроен“-а, застигане на предход движещите се автомобили и предприемане на неправилно изпреварване.

Ето защо, съдът намира, че събраните по делото доказателства, ценени в тяхната съвкупност не оборват установената с разпоредбата на чл. 45, ал. 2 от ЗЗД законова презумпция за вина на делинквента.

По отношение на настъпилите за ищеца вреди след подписване на извънсъдебното споразумение от 08.10.2019 г., съдът намира, че наличието на ексцес е признато от ответното дружество с изплащането на допълнително обезщетение в размер на 19 000 лева над уговорената между страните в споразумението от 08.10.2019 г. Плащането не е извършено без основание, тъй като се касае за вреди, които не са обхванати от посоченото споразумение. Същото не включва установените през м. октомври 2019 г. в клиниката в Украйна усложнения, изразяващи се в незарастване на костните фрагменти на фрактурата на лявата бедрена кост – т.нар. псевдоартроза (фалшива става), и проведената повторна оперативна интервенция с поставяне на интрамедуларен пирон, насочена към преодоляване на последствията от усложненията, респ. свързаните с това болки в областта на крайника и нов възстановителен период от около 30-40 дни. Несрастването на костните фрагменти, последвалата операция, нарушената в резултат на това функция на левия долен крайник, липсата на пълно възстановяване и свързаните с това болки и страдания, в т.ч. психически и негативни емоционални преживявания в съвкупност, представляват състояние на ексцес, което подлежи на допълнително обезщетяване. Съгласно разясненията, дадени в т. 10 от Постановление № 4 от 30.10.1975 г. по гр. д. № 5/1975 г., Пленум на ВС, от принципа за пълно обезщетяване на понесените при непозволено увреждане вреди (чл. 51, ал. 1 ЗЗД) следва, че ако здравословното състояние на пострадалия бъде влошено в сравнение със състоянието, при което е присъдено обезщетението, нему се дължи ново обезщетение за самото влошаване, но само ако то се намира в причинна връзка с увреждането, а не се дължи на други фактори и причини. Обезщетението за неимуществени вреди се определя по справедливост за болките и страданията само от влошаването, без да се дублира с вече присъденото за първоначалното страдание.

При така установените по делото факти, съдът намира, че е осъществен фактическият състав на отговорността на застрахователя по застраховка гражданска отговорност на автомобилистите по предявен от пострадало лице пряк иск с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД в хипотезата на настъпило влошаване на здравословното състояние на пострадалия след определяне на обезщетението по споразумение с пострадалото лице.

Съобразно критерия за справедливост, установен в чл. 52 от ЗЗД, и съгласно задължителните за съдилищата постановки, дадени с ППВС № 4/1968 г., при определяне на обезщетението за неимуществени вреди, следва да се имат предвид обективно съществуващите обстоятелства във всеки конкретен случай. Тези обстоятелства са: видът, характерът и степента на констатираното увреждане и състоянието на пострадалия; начинът на извършване на увреждането; видът и начинът на провежданото лечение, неговата

продължителност; болките и страданията, претърпени, както при причиняване на увреждането, така и при провеждане на лечението през всичките му етапи; отстранени ли са травмите или има остатъчни явления; периода на загуба на двигателна способност; психическата травма, както при причиняване на увреждането, така и впоследствие; възрастта на увредения; дали ли е намалена трудоспособност и др. Наред с тези обстоятелства при определяне размера на обезщетението следва да бъде взета предвид и икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането и установената в тази насока съдебна практика.

В конкретния случай се касае за настъпили и установени през м. октомври 2019 г. усложнения след проведеното в България оперативно лечение, така както са описани по-горе.

При така установените болки и страдания съобразно критерия за справедливост, въведен с разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, съдът намира за адекватен размер на дължимото на ищеца обезщетение за неимуществени вреди за самото влошаване на състоянието, доколкото същото се намира в причинна връзка с увреждането, сумата от 38 000,00 лева. След приспадане на вече заплатената от застрахователя сума от 19 000 лева искът за заплащане на обезщетение се явява основателен и ще бъде уважен до размера на сумата от 19 000 лева, а за разликата до 36 000 лева – отхвърлен като неоснователен.

Възражението на ответника, че е налице съпричиняване от страна на пострадалия И. К., тъй като същият е пътувал без поставен обезопасителен колан, е неоснователно, доколкото от показанията на свидетеля Д. се установява обратното, а според заключението на приетата по делото КСАТМЕ настъпилите увреждания биха могли да се получат при поставен обезопасителен колан.

Отговорност за разноски.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на сторените съдебно-деловодни разноски съразмерно на уважената част от иска. Съгласно представените списък по чл. 80 от ГПК и доказателства за извършването им ще се присъдят съдебно-деловодни разноски в общ размер 2 871,11 лева.

Ответникът има право на разноски съразмерно на отхвърлената част от исковете на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК. Съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК и доказателства за извършването им ще се присъди сумата от 1 230,77 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1463, р-н Триадица, бул. "Витоша" № 89Б, **да заплати** на И. К. гражданин на Украйна, роден на 17.09.1961г. в гр. И.о-Франкивск, Украйна, притежаващ паспорт *****, издаден на 18.05.2018г. от Орган 2601, е персонален код № *****, адрес: *****, сума в размер на **19 000** (деветнадесет хиляди) **лева**, представляваща обезщетение за допълнително претърпяни след началото на месец октомври 2019 г. неимуществени вреди (ексцес) в резултат на ПТП, настъпило на 11.08.2018 г. на главен път 1-9 на 142 км. посока Бургас виновно причинено от водача на автомобил Ситроен С5 с рег. № *****, застрахован по риска "Гражданска отговорност" на автомобилистите при „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, на основание чл. 432 от КЗ, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за неимуществени вреди за разликата над 19 000 лева до предявения размер от 36 000 (тридесет и шест хиляди) лева.

ОСЪЖДА „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, седалище и адрес на

управление: гр. София, п.к. 1463, р-н Триадница, бул. "Витоша" № 89Б, **да заплати** на И. К. гражданин на Украйна, роден на 17.09.1961г. в гр. И.о-Франкивск, Украйна, притежаващ паспорт *****, издаден на 18.05.2018г. от Орган 2601, е персонален код № *****, адрес: *****, сумата от **2 871,11 лева** на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА И. К. гражданин на Украйна, роден на 17.09.1961г. в гр. И.о-Франкивск, Украйна, притежаващ паспорт *****, издаден на 18.05.2018г. от Орган 2601, е персонален код № *****, адрес: *****, **да заплати** на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1463, р-н Триадница, бул. "Витоша" № 89Б, сумата от **1 230,77 лева** съдебно-деловодни разноски съразмерно на отхвърлената част от иска на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____